اِنَّ اللّٰہَ وَمَلٰئِکَتَہٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّ

یٰاَیُّھَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْہِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا ۝

الحمد للہ کہ کتاب مستطاب در ذکر مفصل آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم از نبوت تا سال سوم

ہجرت نبویہ علی صاحبہا الصلوٰۃ والتحیہ

یعنی

اظہارِ کمالِ محمدی ؐ

جلد ثانی موسوم بہ

گلزار احمدی صلعم

ترجمۂ

معارج النبوۃ منظوم بزبان پنجابی

تصانیف مولوی غلام نبی صاحب حنفی قادری کلانوری امام مسجد کٹڑہ موتی رام امرتسر

بفرمایش منشی محمد شرف الدین صاحب خوشنویس

بار اول در سنہ ۱۳۱۶ ہجری مقدس

مطبع روز بازار امرتسر میں

جنرل الابکس ایجنسی

منشی فضل شیخ غلام محمد سپرنٹنڈنٹ مطبع کے اہتمام سے طبع ہوئی

تمام شد

اس کارن تان بھیجیا تیرے پر قرآن
وچہ مشقت محنتان توں ہو دین حیران

مقام شفاعت وچہ کھڑا ہوسین کمر کس
بخشان عاصی اس قدر جو توں آکھیں بس

وَلَسَوفَ یُعطِیکَ رَبُّکَ فَتَرضٰی ۔ الحمد للہ رب العالمین

ہے قریب جو اس قدر تینوں کران عطا
پس توں راضی ہووسین کرسین حمد خدا

بیان ویدن آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم مادر پدر خود را در دوزخ

روایت ہے فرمایا نبیاں دے سرور آ
حال دوزخ سان ویکھدا اوپر کھلا کنار

اس حالت وچہ دوزخوں اوپر آئی موج
اگ نے کیتا جوش تان آئی اوپر اوج

وڈٹھے مین دو شخص تان وچہ عذاب حیران
اک روایت ویکھیا نو خطا ایک جوان

اک عورت دے نال ہے وچہ عذاب اسیر
عاصی کئی ہزار مین وڈٹھے وچہ سعیر

تان ہتا تر ہویا اسے پر اتنا مول
جتنا دیکھ دو نفر ایہہ مین دل ہویا ملول

بھڑکی سینے اگ مین دیکھ اونہاں دا حال
ہیٹھان اگ لیجاوندی کدی اوتان اوبال

جان اوہ اوپر آوندی چاہن کرن کلام
نال سرے اوہ آئیکے اسیر اوس ہنگام

ہیٹھان اگ لیجاوندی پاون نان مجال
مالک پاسوں پچھیا تان اونہاں دا حال

مالک پھیر جواب نان دتا ایس مقام
ایہہ بھی حال چھپایا میتھوں ملک کرام

دوجی نوبت پچھیا بھی پھیر تیجی وار
دتا کوئی جواب نان پر کیتی گفتار

یا نبی اللہ آوندی مینوں شرم کمال
ظاہر کران جو آپ پر اونہاں دا احوال

انہاں پاسوں پچھ توں آپ کرن اظہار
مین آہا تان منتظر جوش کیتا تان نار

نال اوبال اوس نار دے آئے میرے پاس
روندے جوش خروش تھین ہوگئے گم حواس

اوس عورت تھین پچھیا دسین اپنا حال
نالے ایہہ جوان ہے کیہڑا تیرے نال

روکے مینوں آکھدی اے مائی دی جان
مین ہاں تیری والدہ کیوں توں ہیں انجان

نام میرا ہے آمنہ ایہہ عبداللہ آب — بخشے تیری خاطرے لکھاں عاصی رب
شفاعت تیری تھیں ہی کیوں ہیں محروم — خواجۂ عالم ہویا ایہہ گل سن مغموم
آنسو جاری ہو گئے اوس دم سنی ندا — اے محمد مصطفٰے ہے ایہہ امر خدا
دو گلاں تھیں اک گل کریں جو تینوں بھا — شفاعت امت دی کریں یا ماں پیو بخشا
سن متحیر ہویا نبیاں دا سلطان — آخر کیتی عرض ایہہ وچہ درگاہ سبحان
شفاعت امت دی کیتی میں رب اختیار — حکم تیرے تے چھڈیا ماں پیو والا کار
ہویا خطاب رب دا اے میرے محبوب — ماں پیو تے اختیار جو امت کیتی خوب
اسیں بھی تیرے امتی جو وڈے گنہگار — پاسوں اگلیاں امتاں بخشاں روز شمار
کراں شفاعت آپ وی انہاں حق قبول — یارب بخشیں اساں نوں حرمت نبی رسول
شفاعت پاک رسول دی ساڈے کریں نصیب — نام محمد مصطفٰے تیرا خاص حبیب
لکھ صلوٰۃ سلام ہو اوپر نام نبی — ناقص کمترا امتی کہے غلام نبی

فصل بست ویکم

در بیان دعائی آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم کہ فرمود

اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ بِعَفْوِکَ مِنْ عِقَابِکَ وَاَعُوْذُ بِرِضَاکَ مِنْ سَخَطِکَ وَاَعُوْذُ مِنْکَ
لَا اُحْصِیْ ثَنَاءً عَلَیْکَ اَنْتَ کَمَا اَثْنَیْتَ

بزرگاں نے فرمایا جدوں علیہ السلام — دوزخ اتے بہشت دا کیتا سیر تمام
ثواب تمام بہشت تھیں ہوئے بھی آگاہ — خبر عذاب جہنموں پائی نبی الٰہ
معافی دے آثار سب ڈٹھے وچہ جناں — نتیجے ہور عذاب دے ڈٹھے وچہ نیراں
ڈریا نبی عقاب تھیں چاہیا عفو خدا — اگے ذات وہاب دے منگی ایہہ دعا
یارب پھڑاں پناہ میں تیری نال رضا — تیرے غصہ غضب تھیں وی پناہ خدا